

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203695
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719203695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Jany Haluškovéj ako členiek senátu, v spore žalobcu: Q. U. U. N. SA, Q. W. X XXXXX U., N. republika, zapísaný v parížskom D. obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XXX, konajúci na území P. republiky prostredníctvom Q. U. U. N. SA, pobočka zahraničnej banky, I.: XX XXX XXX, XXX XX Q., B. 2, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom 811 01 Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: L. J., nar. XX. januára XXXX, trvale bytom P. cesta XXX/XX, XXX XX S., o zaplatenie XXX,- V. s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 11Csp/64/2019-58 zo dňa 7. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., v napadnutom rozsahu čo do sumy 332,61 Eur s príslušenstvom a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 11Csp/64/2019-58 zo dňa 7. novembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 07.08.2019 domáhal zaplatenia sumy 746 Eur s úrokom vo výške 27,48% z dlžnej istiny, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne a náhrady trov konania. Poukázal na to, že v dôsledku cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou K. SLG. a.s. sa žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Uplatnený nárok má pôvod v Zmluve o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty uzavretej dňa 20.01.2015 medzi spoločnosťou K. P. a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,-Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru; žalovaný vyčerpal finančné prostriedky v celkovej výške 626,91 Eur. Žalovaný má voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 746 Eur, z čoho 610,15 Eur je zvyšok úverovej istiny, 92,96 Eur sú úroky z úveru, 19,50 Eur je poisťné z úveru a 23,39 Eur sú náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

1.2 Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty bola uzavretá dňa 20.01.2015 medzi veriteľom K. P. a.s. Q. a dlžníkom L. Almášim; zo zmluvy vyplýva, že aktuálna výška úverového rámca bola 600,- Eur, výška mesačnej splátky minimálne 5% z dlhovanej čiastky zaokrúhlenej na vyšší

násobok sumy 300 Eur, splatnosť mesačnej splátky bola desiaty deň v mesiaci, fixná výška úrokovej sadzby 28,68% RPMN 46,36%, splátka prvej mesačnej splátky 10-ty deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, priemerná hodnota RPMN bola 24,28%, celková čiastka na zaplatenie 733,08 Eur. Okresný súd tiež zistil, že k čerpaniu úveru došlo sumou 600 Eur dňa 05.10.2015, posledná úhrada splátky úveru bola zaplatená vo výške 30 Eur dňa 24.11.2015; k zosplateniu úveru došlo ku dňu 15.08.2016. Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru 205,- Eur bola žalovanému zaslaná dňa 05.04.2016. Žalobca oznámením zo dňa 15.08.2016 oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXX z dôvodu, že žalovaný revolvingový úver nesplácal riadne a včas; ku dňu 16.08.2016 predstavoval záväzok žalovaného sumu 762,61 Eur.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52, ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“), vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania aplikoval tiež ustanovenia § 100 ods.1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

1.4 Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že pôvodný veriteľ výzvou zaslanou dňa 07.04.2016 vyzval na zaplatenie dovtedy existujúceho dlhu vo výške 205,- Eur; následne žalobca dňom 16.08.2016 zosplatil dlh žalovaného v celom rozsahu; z predloženého prehľadu splátok a úhrad úveru bolo zistené, že žalovaný poslednú splátku zaplatil vo výške 30,- Eur dňa 24.11.2015, ďalšie splátky už nezaplatil a ku dňu 10.03.2016 predstavoval jeho dlh 205,- Eur a potom dlh každý mesiac narastal. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní a s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka uzavrel, že trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka nezačína plynúť po zosplatení dlhu, ale začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade došlo od nesplnenia splátky, ktorá mohla byť dôvodom zosplatenia dlhu, do podania žaloby viac ako tri roky, čím došlo k premlčaniu dlhu, a preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.5 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vzhľadom k tomu, že žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu ani žiadne trovy žalovaného nevyplývali, okresný súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v rozsahu 332,61 Eur s príslušenstvom, podal v zákonom stanovenie lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

2.1 V konkrétnostiach odvolateľ namietal záver okresného súdu o tom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Podľa záverov okresného súdu by premlčacia doba dlhu splatného v splátkach mala začať plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, a teda odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.

2.2 Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka predstavuje právo veriteľa (pristúpiť k zosplateniu dlhu) a nie jeho povinnosť; ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok; premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Odvolateľ tvrdil, že z aplikovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatenie celej pohľadávky (po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky); tieto ustanovenia nemajú vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatenia dlhu (16.08.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne; až ku dňu 16.08.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné po 10.09.2016. V tomto smere odvolateľ poukázal na závery uvedené v rozhodnutiach Krajského súdu v Nitre (sp.zn. XCo/XXX/XXXX), Krajského súdu v Bratislave (sp.zn.XXCo/XX/XXXX) a Krajského súdu v Trenčíne, ktorý v rozsudku č.k. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017 konštatoval, že: „pokiaľ by

následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, ako ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamžik splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok“.

2.3 Ak teda žalobca vyhlásil dňa 16.08.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu, nasledujúci deň (17.08.2016) mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žaloba bola na súd podaná dňa 07.08.2019, v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil nárok v zákonnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 16.08.2016. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 332,61 Eur s prísl. predstavujúci istinu splatnú po mimoriadnom zosplatnení úveru.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne napriek výzve súdu nevyjadril.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec vo zvyšku, v ktorej nedošlo k zastaveniu konania, preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (čo do istiny vo výške 332,61 Eur s prísl.) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

7. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Právne závery sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom a argumentáciou súdu prvej inštancie. V prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah medzi účastníkmi konania je okrem ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasledujúce) potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Aj keď súd prvej inštancie výslovne spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nekonštatoval, tento záver vyplýva nielen z aplikovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ale aj z označenia zmluvy, tvoriacej právny základ právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvy o (revolvingovom) spotrebiteľskom úvere.

7.1 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na premlčaní uplatneného nároku; po zistení že k zosplatneniu dlhu došlo potom, ako bol žalovaný ako spotrebiteľ výzvou zo dňa 07.04.2016 na zaplatenie dovtedy existujúceho dlhu. Okresný súd aplikoval ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, konštatoval, že žalobca nárok uplatnil po uplynutí trojročnej premlčacej doby, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

7.2 Vo vzťahu odvolacím dôvodom odvolateľ uplatnil dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm.h) C.s.p., tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Z hľadiska odvolacej argumentácie je zrejmé, že nesprávne právne posúdenie videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka a žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

7.3 Súd prvej inštancie vo veci samej aplikujúc ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka konštatoval, že nárok uplatnený v spore je v celom rozsahu premlčaný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Tieto závery súdu prvej inštancie sú v plnom rozsahu správne, vychádzajú zo skutkových zistení, že k zosplateniu dlhu žalovaného došlo v celom rozsahu dňom 16.08.2016. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 205,- Eur vrátane príslušenstva s upozornením, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, veriteľ bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Žalobca výzvu na zaplatenie expedoval dňa 05.04.2016. Uvedenou výzvou bol žalovaný výslovne upozornený na možnosť veriteľa zosplatiť úver v prípade, ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, ktoré dosahovali výšku 205,- Eur. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný poslednú splátku vo výške 30 Eur zaplatil dňa 24.11.2015; podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal platiť splátky vo výške 30,65 Eur k 15-temu dňu v mesiaci. Z uvedeného vyplýva, že odo dňa výzvy na zaplatenie (zo dňa 05.04.2016) až do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (16.08.2016) žalovaný nezaplatil žiadnu splátku; ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol v omeškaní zo zaplatením všetkých splátok splatných v období medzi 24.11.2015 do 16.08.2016.

7.4 Vo vzťahu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené; toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je odvolací súd toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákona sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ako sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplateniu predchádza výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom prípade možno zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatiť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ako uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplatením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá.

7.5 Žalobca v spore preukázal výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru expedovanú žalovanému dňa 05.04.2016 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.08.2016. Je zrejmé, že ak dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie predčasnej (mimoriadnej) splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní najmenej tri mesiace. V súdnom spise ale absentuje výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, ktorá by sa týkala splátok splatných po 05.04.2016, logicky tak mohol veriteľ zosplatiť úver len pre nezaplatenie splátok tomuto dátumu predchádzajúcich. Najbližšie dátumu 05.04.2016 predchádza splatnosť splátky splatnej ku dňu 15.03.2016. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je tak zrejmé, že trojročná premlčacia doba zosplateného

dlhu začala plynúť najneskôr odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.03.2016 a uplynula dňa 15.03.2019. Ak bola žaloba na okresný súd podaná dňa 08.08.2019, bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

7.6 Pokiaľ odvolateľ poukazoval na názory vyslovené v iných rozhodnutiach krajských súdov vydaných v obdobných veciach vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že mu je známe, že odborná verejnosť nedospela v tomto smere k jednoznačnému a zhodnému záveru. K tejto otázke konštantná, ustálená judikatúra vytvorená nie je (aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd pripomína, že za súčasť ustálenej judikatúry je pre účely jej záväznosti potrebné považovať určitý právny názor opakovane potvrdený najvyšším súdom (kedy ide o právny názor najvyššieho súdu, nie jedného jeho senátu). Významnú hodnotu má aj to, či bolo takéto rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, teda bolo pripomienkované predpokladaným spôsobom a odsúhlasené príslušným kolégiom, a je tak považované za súčasť ustálenej judikatúry v obdobných veciach. Nie každé súdne rozhodnutie spadá pod širší pojem judikatúry. Pojem judikatúra zahŕňa publikované (v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) rozhodnutia dotýkajúce sa určitej otázky výkladu právnej normy, ktoré sú bezprostredne záväzné iba pre rozhodnutie v konkrétnej veci, neformálne z nich však často súdy vychádzajú. Publikovanie rozhodnutia v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je výsledkom dlhodobejšieho procesu zahŕňajúceho riešenie konkrétnej právnej otázky nielen výkladom sporného ustanovenia súdmi, ale aj napr. akademickou obcou, čo ho odlišuje od bežne zverejneného anonymizovaného rozhodnutia.

7.7 Ak žalobca tvrdil, že svoj nárok uplatnil v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 16.08.2016 odvolací súd uvádza, že nie je prípustné, aby premlčacia doba pre jednotlivé plnenia plynula dvojako, jednak ako jednotlivá splátka so splatnosťou podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jednak ako súčasť zosplatneného celého zostatku úveru. Využitím možnosti predčasnej zosplatiť úver dlžníkovi zaniká možnosť zaplata dlhu v splátkach a veriteľ nadobúda právo vymáhať celý zosplatnený dlh. Veriteľ v danom prípade zosplatnil celý dlh žalovaného (a nie len jeho časť - splátky predchádzajúce vyhláseniu predčasnej splatnosti). Tvrdenie, že zosplatenie nemôže byť na ujmu veriteľa nemožno zamieňať s možnosťou veriteľa uplatniť zosplatnený nárok v súdnom konaní riadne a včas tak, aby k premlčaniu nároku nedošlo.

7.8 Námiетка nesprávneho právneho posúdenia spočívajúca v tvrdení, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka tak nie je dôvodná.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods.01, ods.02 C.s.p. v napadnutom rozsahu, časti výroku I. čo do sumy 332,61 Eur s príslušenstvom a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil.

8.1 V ostatnej časti, prevyšujúcej sumu 332,61 Eur s príslušenstvom ostal výrok I. rozsudku okresného súdu odvolaním nenapadnutý.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný však nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, zo spisu ani nevyplýva, žeby mu účasťou v odvolacom konaní trovy vznikli. Preto odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).